

REAL DREAM Online 2

Lilin : เขียน

อภินิหารแห่งเบบีส

REAL
DREAM
Online

การอ่านคือการบ่มเพาะ

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา

ท่องไปในโลกหนังสือออนไลน์ของเราชาว

SIAM INTER
Media

ได้ที่...

website www.smm.co.th, www.boolimthai.com facebook www.facebook.com/siaminterbooks

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

Lilin.

Real Dream Online วงแหวนแห่งเมอบิลัส เล่ม 2. -- กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2556.
272 หน้า.

1.นวนิยายแฟนตาซี. I.ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-616-254-639-6

ชื่อหนังสือ : Real Dream Online วงแหวนแห่งเมอบิลัส เล่ม 2

ผู้เขียน : Lilin

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : มกราคม 2556

จำนวน : 272 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยไม่ได้รับอนุญาต
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์ คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
เลขานุการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสื่อสิ่งพิมพ์
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
ออกแบบปก
ภาพปก
จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดทำน่ายั่วทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
ระวี ไชยทอง, สมชาย กรสวนสมบัติ, สฤณกุล แจ่มสมบูรณ์, วิฑูร นิรันดร์ฉาย,
อัญชลี ชีระสินธุ์, วิรัตน์ ทิมพุดิสกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นवलพร สิทธิชนาวิธาน,
ภูษณภรณ์ เกษมธำรง
เอกระพีร์ สุขกุลพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบูรณ์สุข
ศรัทธา บุญประเสริฐ
ธนัช ทวีวร
ปริญญญา ชูศักดิ์
อรุณพร พาหุบุตร
นพทามณ์ วงศ์คล้าย
เบญจกัทร บุญบงกชรัตน์
ประทีป รัตนธำวี, ภดิน พันธอำพล, ชมนันนิศา จุลจินดา, จรัสพรรณ มากรอด
Turk CG Pool
meltdoll
เบญจกัทร บุญบงกชรัตน์
สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข
พรทิพย์ พวงจำปา
อังศุภาณต์ กันอุบลี
ดวงดา เข้มมัต
ณิชนันทน์ วิบูลย์ศิริวงศ์
กิตติวัฒน์ นิรันดร์ฉาย
ฐาณีย์ ศิระจินดา
ปฏิวดี มีธาดาประเท, ยุวศรี ธีรภูมิ
S.S.Film Process
บริษัท กิเลนการพิมพ์ จำกัด
บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39
ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

พิมพ์ที่

กร.ต่ายกอนสายตากรีนรั๊ด
www.greenread.com

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีครับ ขณะทีหนังสือเล่มนี้ออกวางแผง น่าจะเป็นช่วงราวๆ กลางเดือนมกราคม พ.ศ. 2556 แล้ว ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิปีใหม่ผู้อ่านทุกท่าน หวังว่าปีนี้เป็นปีที่ดีของทุกๆ ท่านนะครับ

เป็นอย่างไรกันบ้างครับ การผจญภัยก้าวแรกของชายหนุ่มที่โชคร้าย (หรือโชคดี?) คนหนึ่งในโลก Real Dream Online โลกที่ฝันจะเป็นจริงที่เขาจะต้องต่อสู้ สร้างฐานอำนาจแข่งขันกับสหพันธ์ต่างๆ เพื่อเอาชีวิตรอดไปได้

ในเล่มนี้จะมีตัวละครสำคัญหลายตัวปรากฏตัว ทั้งหญิงสาวลึกลับที่ดูเหมือนจะเป็นคนรู้จักของเมอบิอุสในโลกจริง เธอคือใคร? เกี่ยวข้องกับเมอบิอุสอย่างไรกันแน่?

แล้วยังมีเหล่าผู้เล่นในเกมกลุ่มแรก ที่เรียกว่าเป็น “พวกพ้อง” ของเมอบิอุสได้เต็มปาก ซึ่งพวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญให้กับเมอบิอุสในอนาคต

พระเอก(?) ของเราต้องพบกับคุณหนูสุดเจียบ (ที่แอบซื่นๆ) เหล่าผู้เล่นจอมก๊ว่ง อสูรอัถุเชิญสุดแกร่ง การก่อวินาศกรรม รถสปอร์ตสุดเท่แล้วยังมีฝูงซอมบี้จำนวนนับไม่ถ้วน

แล้วเขาจะต้องเผชิญสิ่งใดที่ความยุติธรรมของระบบเตรียมไว้ให้อีก...

แค่คิดก็สนุกแล้วครับ

เรามาลุ้นกันครับว่าพระเอก(?) ของเราจะเอาตัวรอดจากสถานการณ์
เหล่านั้นไปได้อย่างไร...

ว่าแล้วก็เชิญท่านผู้อ่านผจญภัยไปกับชายหนุ่มผู้โชคร้าย(?) ของเรา
ได้เลยครับ

บรรณาธิการ

คำนำผู้เขียน

มาถึงเล่มสองแล้ว กับนิยายเรื่อง Real Dream Online : วงแหวนแห่งเมอบิอุสนี้ เป็นใจบ้างหวังว่าเล่มแรกคงถูกใจทุกคนกันนะครับ ถ้าเจอที่ผิดพลาดตรงไหนต้องอภัยด้วยนะครับ เล่มนี้และเล่มต่อๆ ไปจะทำให้ดีกว่าเดิมแน่นอน

ในเล่มนี้เมอบิอุสกับสาว ๆ ของเขาก็ออกเดินทางต่อไปยังเมืองพาราไดซ์ที่เต็มไปด้วยของกินมากมายเสียเงินในกระเป๋าของเขามีแทบไม่พอเชียวล่ะ แล้วจำได้ไหมครับ ในตอนแรก ๆ ของเล่มหนึ่งเมอบิอุสได้พูดอะไรบางอย่างเกี่ยวกับคนที่เขาเรียกว่า “คุณหนู” ซึ่งในเล่มนี้เราจะารู้แล้วว่าเธอเป็นใครครับ

แน่นอนว่าแค่สองแม่ลูกจิ้งจอกก็ทำพระเอกผู้นำอัจฉาของเราปวดหัวจะแย่แล้ว แต่การมาของสาวน้อยคนที่สามนั้นทำเอาเขาเกือบตายเลยล่ะ ไม่เท่านั้นนะครับ ชายหนุ่มของเขายังได้พบกับสัตว์เลี้ยงแสนน่ารักน่าเอ็นดู ที่จะทำให้ทุกคนหัวกระตุกเมื่อเห็นมันอีกด้วย

ก็แหม~~ นิยายเรื่องนี้ผมบอกแล้วว่าตั้งใจแต่งให้ไม่เหมือนใคร ดังนั้นแล้วสัตว์เลี้ยงของเมอบิอุสจึงไม่เหมือนใครแน่นอน ไม่เหมือนใคร

จนไม่มีใครคาดถึงเลยละ บอกได้แต่ว่ามันเป็นตัวกินล้างกินผลาญที่ทำให้
เจ้าของต้องเหงื่อตกกันเลยทีเดียว

ขอเชิญทุกคนพบกับการเดินทางของเมอบิอุสและสาว ๆ ของเขา
ต่อไปได้เลยครับ

ไม่ว่าผู้อ่านท่านไหนมีคำแนะนำติชม สามารถคุยกับผมได้ใน
เว็บไซต์ Dek-D.com หาชื่อเรื่องว่า “เมอบิอุส” เจอแน่นอนครับ และ
ช่องทางที่แนะนำเป็นพิเศษคือ Facebook ที่จะมีภาพหรือเรื่องราวพิเศษ ๆ
มาอัปเดตตลอดเวลา หากว่า RingOfMerbius หรือสแกน QR Code
ข้างล่างก็ได้ครับ

ด้วยความยุติธรรมของระบบ
Lilin

คุณช่วยบอกผมที
จริงา แล้วผมเป็นใครกันแน่
แล้วทำไมถึงต้องเล่นเกมนี้?
ทำไมถึงต้องชนะสงคราม?

เมอบิอุส

จำเอาไว้นะเมอบิอุส
ถ้านายเป็นอะไรไปละก็
ฉันฆ่านายแน่

ลืออา

เอาศัตรูที่แกร่งกว่านี้มาให้ข้า

อีฟริก

สารบัญ

ตอนที่ 17 คนทางสี่เหมือง	15
ตอนที่ 18 เรื่องวุ่นวายในเหมืองแร่	25
ตอนที่ 19 อสูรไฟอึดรัก	41
ตอนที่ 20 “คุณหนู” ปรากฏตัวแล้ว	57
ตอนที่ 21 โบราณสถานพาราติโซ่ ตอนที่ 1	79
ตอนที่ 22 โบราณสถานพาราติโซ่ ตอนที่ 2	96
ตอนที่ 23 กำเนิดสัตว์สี่ยางของเมอบิอุส แบล็กไลก์นึ่ง	114
ตอนที่ 24 การหลบหนีความเร็วสูง	125

ตอนที่ 25 สืบสวนพัวทำลิวต์ตกและอุทหมายต่อไป	141
ตอนที่ 26 เมืองทานุกิ ซิตี	161
ตอนที่ 27 กิจกรรมหนีตายที่ต้องหันมาสู้	180
ตอนที่ 28 รุ่งอรุณที่ต้องหนีจากความตาย	197
ตอนที่ 29 งานรับรางวัลและเป้าหมายต่อไป	212
ตอนที่ 30 เรื่องราวบนเรือสำราญ	229
ตอนพิเศษ การผจญภัยของสามตาแค้น (1)	243
ตอนพิเศษ การผจญภัยของสามตาแค้น (2)	251

ตอนที่ 17

หนทางสู่เหมือง

หนึ่งคนสองหมาจึงจอกเดินผ่านถนนเล็กๆ ในป่าทึบ ที่แคบลง เพราะสองข้างทางโดนผืนป่าแย่งพื้นที่กลับไปจนเหลือแค่ทางเล็กๆ ที่ดูเหมือนทางเดินของสัตว์ป่ามากกว่าถนน เป็นเครื่องยืนยันได้อย่างดีว่า แถวนี้น่าคงไม่มีผู้เล่นคนอื่นเดินผ่านมามากนัก ชายหนุ่มเพียงคนเดียวไม่มั่นใจเลยว่า มันเป็นทางที่ถูกจริง ๆ หรือเปล่า เขาจึงหันไปถามหมาจิ้งจอกสีทองตัวใหญ่ที่เดินนำหน้าเขาอยู่ จุดที่เด่นที่สุดคงเป็นทางสีทองเก่าทางที่กวัดแกว่งไปมายามที่จิ้งจอกตัวนั้นเดิน

“อินาริ แนใจหรือครับ ว่าทางนี้เป็นทางที่ถูก”

(อ้อ แนใจสิ ดูจากแผนที่แล้วทางนี้มันตัดตรงไปทางเข้าอีกทางของเหมืองเลยนะ)

อินาริในร่างหมาจิ้งจอกที่คุ้นเคยในการเดินในป่าเป็นอย่างดี ค่อยๆ เดินไปข้างหน้าพร้อมกับกระวังภัยไปด้วย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเมอบิอุสที่เดินอยู่ข้างหลังนั้นค่อนข้างช้า เพราะนอกจากทางจะเล็กแล้ว มันยังขรุขระจากพวกรากไม้ที่แทรกตัวไปมาบนถนนดินนี้ด้วย

(อีกทางมันอ้อมไกลมาก ๆ เลยนะ เมอบิอุส ถ้ามีดก่อนถึงเนี่ย คงแย่แน่ ๆ เลย)

กুমิโฮในร่างจิ้งจอกที่ตัวเล็กกว่าอินารินิดหน่อย เดินรั้งท้ายเพื่อระวัง

หลังเตือนชายหนุ่มถึงเรื่องที่ถ้าตกกลางคืนแล้ว มอนสเตอร์จะดุร้ายและเพิ่มจำนวนมากกว่าเดิมมาก ทว่าเมอบิอุสคิดว่าเธอคงอยากไปถึงเมืองพาราดีโซ ที่ได้รับการขนานนามว่าสวรรค์แห่งการกินไวๆ เสียมากกว่า

ทันใดนั้นเอง ที่พุ่มไม้ขนาดใหญ่ที่ข้างทางก็สั่นไหวอย่างแรง ก่อนจะมีรังสีน้ำตาลชนปุกปุยตัวใหญ่ ส่งเสียงคำรามเสียงดังพร้อมพุ่งออกมาหมายจะโจมตีแม่จิ้งจอกที่อยู่หน้าสุด

“เฮ้...!!!”

แต่มีหรือที่จิ้งจอกจุกไวอย่างอินาริจะไม่รู้ว่าข้างหน้ามีศัตรูแอบอยู่ เธอใช้หางทั้งเก้าของเธอที่ใส่พลังเวทมนตร์เข้าไปจนแข็งเหมือนกับเหล็กแทงสวนเข้าไปใส่มือสีน้ำตาลโคร้ายตัวนั้นทันที ด้วยรูหลายรูทั่วร่างกายทำให้มันสิ้นฤทธิ์ในทันทีด้วยการโจมตีเพียงครั้งเดียว

(เฮ้...ได้เวลาอาหารเที่ยงแล้วจ้ะ)

(โอ้!!! แม่อะ ทำไมไม่แทงแถวๆ ที่เนื้อน้อยๆ ตรงต้นขาหมีเนี่ย เนื้ออร่อยนะ)

กูมิโฮบ่นเล็กน้อยเมื่อเห็นสภาพของหมีที่จะเป็นอาหารกลางวันของเธอ เนื้อส่วนที่เธอชอบนั้นกลายเป็นรูขนาดใหญ่ไปเสียแล้ว ส่วนทางด้านชายหนุ่มก็มองหาที่ที่เหมาะสมแก่การพักผ่อน

“ข้างหน้าน่าจะดีนะครับ พวกเราไปตรงนั้นกันเถอะ”

เมอบิอุสเลือกที่พักบริเวณข้างแม่น้ำเล็กๆ ที่มีโชดหินที่พอใช้เป็นที่นั่งได้บ้าง เขาเป็นกังวลเรื่องทิศทางที่แม่จิ้งจอกนำมามากกว่า เพราะมันต้องมีสาเหตุที่ทำให้คนส่วนใหญ่เดินอ้อม แต่เขายังไม่ทันคิดไปไกลนักกลิ่นอาหารที่อินาริทำก็ดึงดูดความคิดของเขากลับมาก่อน

(เอาละเมอบิอุส มิโฮ กินกันได้แล้วจ้ะ~~~)

อินาริในร่างจิ้งจอกที่ย่างหมิตัวใหญ่ด้วยไฟสีเงินกลางอากาศ เรียกให้จิ้งจอกสาวและชายหนุ่มทานอาหาร แต่ยังไม่ทันที่เมอบิอุสจะหันไปหยิบเนื้อชิ้นใหญ่ที่อินาริส่งมาให้...

“อุมมะปะะ อิมปะปะะ”

ทันใดนั้นก็มีมอนสเตอร์รูปร่างเหมือนมนุษย์ออกมาจากทางเดินทางด้านของเหมือง พวกมันมีผิวสีดำสนิท ข้างบนหัวไม่มีผมแม้แต่ขน้อย ตามตัวมีแถบสีหลายสีที่เหมือนวาดขึ้นอยู่ทั้งตัว พวกมันออกมาถึง 3 ตัวโดยทั้งหมดถือหอกเป็นอาวุธ แถบยังขี้นปลายแหลมมาทางเมอบิอุสอีกด้วย

“ท่านได้พบคนป่ากินคนระดับ 35 จำนวน 3 ตัวค่ะ”

(เฮ้อ เป็้อจริง ๆ เลยพวกขัดขวางการกินเนี่ย แม่ เมอบิอุส ใครจัดการได้คนสุดท้ายแพ้นะ)

กูมิโฮะที่มั่นใจในพลังทำลายล้างของตัวเอง เสนอการแข่งขันเล็กน้อย ๆ สิ่ง que เธอชอบที่สุดคือการกินข้าว และสิ่งที่เธอเกลียดที่สุดก็คือใครหรืออะไรก็ตามที่มาขัดขวางการกินของเธอ

(เอาสิ ใครแพ้โดนหอมแก้ม)

แม้จะเป็นการแข่งขันเล็กน้อย ๆ อินาริก็สามารถทำให้เป็นเรื่องใหญ่ของเมอบิอุสได้ เกมลงโทษแบบนี้ไม่ว่าใครจะแพ้ใครจะชนะ ก็นับว่าเป็นการแกล้งขายหนุ่มได้อยู่ดี

(ตกลงตามนั้น 2 ต่อ 1 เสียะ ไม่ต้องฟังความเห็นเมอบิอุสแล้วสิ)

กูมิโฮะที่สรุปผลการประชุมให้ก็จัดการยิงลูกไฟขนาดเล็กใส่คนป่าที่ใกล้เธอที่สุดทันที ส่วนอินาริใช้เวลาที่เมอบิอุสกำลังงกับข้อตกลงของทั้งสองอยู่ เข้าประชิดคนป่าที่อยู่ตรงข้าม และใช้หางของเธอแทงใส่ในเวลาไล่เลี่ยกัน

“ง่า...แบบนี้ผมก็แพ้แล้วสิครับ”

เมอบิอุสมองคนป่าสองคนที่ล้มลงแทบจะในทันทีด้วยความตกใจ เขายังไม่ทันได้เรียกป็นออกมาก็แพ้ในการแข่งขันนี้ซะแล้ว คนป่าที่เหลืออยู่คนเดียวจะงักไปทันทีที่เห็นเพื่อนของมันถูกจัดการ ก่อนจะวิ่งเข้าไปใส่เมอบิอุสที่น่าจะเป็นทางเลือกที่อันตรายน้อยที่สุดของมัน

ขายหนุ่มเลือกเอาป็นลูกของอันใหม่ของเขาออกมายิงใส่คนป่าที่

กำลังเข้ามาประชิด แรงปะทะส่งคนป่าล้มลงใส่ก้อนหินในแม่น้ำ จากนั้น เขาก็เปลี่ยนเป็นปืนกลทอมสันที่บรรจุกระสุนเอาไว้เต็มแม็กกาซีน ก่อนจะเอาเท้าเหยียบต้นขาข้างหนึ่งของคนป่าไว้แล้วเหยี่ยวไก

ปัง ปัง ปัง ปัง ปัง!!!

เมอบิอุสสาดกระสุนใส่คนป่าผู้โชคร้ายจนร่างนั้นแน่นิ่งไป ในขณะที่กำลังหันกลับมาดูนั้น สองแม่ลูกจึงจอกในร่างมนุษย์ก็เข้ามาหอมแก้มของเขาคนละข้างโดยไม่ให้เขาได้ตั้งตัว

“อึอึอึ เมอบิอุสเป็นคนแพ่ ตามข้อตกลงต้องโดนหอมแก้ม 1 ที”

ก๊มิโฮหัวเราะอย่างร่าเริง ก่อนจะวิ่งหนีเมอบิอุสไปเอาขนมที่ขังสูงแล้วมานั่งแทะอย่างเอร็ดอร่อย เช่นเดียวกับอินาริที่ยกแขนเสื้อของเธอขึ้นมาปิดปากเอาไว้ขณะหัวเราะอย่างน่ารัก โดยก่อนจะเดินไปทานอาหารนั้น แม่จึงจอกได้หันมาพูดกับชายหนุ่มด้วยแววตาเจ้าเล่ห์สุด ๆ

“นี่ ๆ ถ้าไม่พอใจในข้อตกลง จะหอมแก้มคืน อินาริก็ไม่ว่าเมอบิอุสหรอกนะ”

ทางด้านเมอบิอุสที่หน้าแดงเป็นลูกดำสิงอยู่แล้ว โบกไม้โบกมือเป็นพัลวันปฏิเสธข้อเสนอของแม่จึงจอก ทำให้เธอหัวเราะอย่างน่าดูอีกรอบ ก่อนที่จะเดินไปหยิบเนื้ออย่างมาส่งให้ชายหนุ่ม เพื่อที่จะได้รับออกเดินทางต่อ

ยิ่งพวกเขาเข้าใกล้เหมืองเท่าไร พวกคนปาก็ยิ่งออกมาถี่ขึ้นเรื่อย ๆ โชคดีที่กลุ่มของเมอบิอุสมีแม่ลูกจึงจอกที่มีประสาทสัมผัสไวมาก ทำให้พวกเขาารู้เกือบทุกครั้งว่ากำลังจะโดนโจมตี พวกเขาทั้งสามจึงรับมือได้ทุกครั้ง จนทางที่เคยเป็นทางแคบ ๆ นั้น เต็มไปด้วยปลอกกระสุนปืนและร่องรอยของการระเบิด

(เมอบิอุส ข้างหน้าเหมือนจะเป็นเมืองของพวกเขามันเลยนะ)

ก๊มิโฮในร่างจึงจอกที่ได้กลิ่นของคนป่าจำนวนมากที่บริเวณด้านหน้า หมอบลงกับพื้นเพื่อพรางตัวไม่ให้คนป่าที่มีมากกว่าเข้ามาเห็นเสียก่อน แน่

นอนว่าเมอบิอุสกับอินาริในร่างจิ้งจอกเองก็หมอบลงใต้พุ่มไม้พุ่มหนึ่งเหมือนกัน

(สงสัยพวกมันจะสร้างเมืองตรงปากทางเข้าเหมืองแน่ๆ เลย)

อินาริที่เป็นคนนำทางประมาณว่านี่ใกล้จะถึงทางเข้าเหมืองมากแล้ว คนป่าพวกนี้คงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เล่นส่วนใหญ่เดินเลี้ยวไปทางอื่น เพราะถ้าไม่มีสัตว์ผิวดินเหมือนพวกเธอ ก็คงจะเจอพวกมันลอบโจมตีจนเกิดใหม่ไปแล้ว

ชายหนุ่มมองไปข้างหน้าก็เห็นเมืองของพวกคนป่า พวกมันปักท่อนซุงสูงประมาณเอวของเขาเป็นรูปครึ่งวงกลมได้น้ำผาขนาดใหญ่ที่ยกตัวขึ้นสูงกว่า 20 เมตร ซึ่งเขาคาดว่าน่าจะมีทางเข้าเหมืองอยู่ที่ไหนสักแห่งบริเวณได้น้ำผานี้แน่นอน

ภายในเมืองของคนป่าที่กว้างประมาณ 100 เมตรนี้ ประกอบด้วยกระโจมประมาณ 11-12 หลัง มีคนป่าเดินกันอยู่ประมาณ 50 ตัว และที่หน้ากระโจมที่ใหญ่ที่สุดมีคนป่าที่สูงกว่าตัวอื่นเกือบเท่าตัว ตามตัวมีกะโหลกเล็กๆ ติดอยู่เต็มไปหมด บนหัวของมันมีหมวกที่ทำจากขนนกหลากสีอยู่ด้วย ซึ่งเจ้าตัวนี้น่าจะเป็นหัวหน้าของคนป่า

(เอ...ถ้ามันเราก็น่าจะดูก่อนสิ ว่าทางเข้าเหมืองอยู่ตรงไหน)

กুমิโยเสนอความคิดเห็นของเธอออกมา เนื่องจากถ้ามันไม่มีทางเข้าเหมืองตามที่คาดแล้ว การต่อสู้กับเหล่าคนป่าคงจะเป็นเรื่องที่เสียเวลาเปล่า ซึ่งชายหนุ่มเองก็เห็นด้วยเขาจึงเอาปืนสไนเปอร์แบบยิงเร็วได้ออกมา แล้วปืนขึ้นบนต้นไม้ที่ริมป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากกล้องส่องทางไกลที่ติดอยู่กับปืน ก่อนจะใช้มันส่องไปทั่วหมู่บ้านเล็กๆ ตรงหน้า

(นั่นเป็นทางเข้าเหมืองแน่นอนครับ...แต่ปัญหาคงอยู่ที่มันอยู่ด้านหลังของกระโจมของหัวหน้าพวกมันพอดี แกมดูเหมือนพวกมันจะไม่ไปไหนกันง่าย ๆ ด้วย)

เมอบิอุสมองเห็นประตูไม้ขนาดใหญ่อยู่ด้านหลังของกระโจมที่ใหญ่

ไม่แพ้กัน จึงส่งกระแสจิตบอกแม่ลูกจิ้งจอก เขาคิดว่าครั้งนี้คงต้องสู้กันแล้ว เพราะเขาไม่อยากเสียเวลาเดินอ้อมไปอีกทางเนื่องจากมันไกลมาก และถ้าหากถึงตอนมืดแล้วพวกเขาก็อาจจะเจอมอนสเตอร์ในเหมืองจำนวนมาก แบบที่เจอในถ้ำแห่งโชคชะตาก็ได้

(ถ้านั้นเมอบิอุสลองยิงล่อมันออกมาที่ละนิดละกัน ระหว่างที่มันหาว่าปืนยิงมาจากไหน อินาริกับมิโฮจะจัดการมันเอง)

อินาริบอกแผนที่น่าจะได้ผลที่สุด ซึ่งเมอบิอุสเองก็คิดว่าจะใช้แผนนี้เหมือนกันอยู่พอดี เมื่อตกลงกันได้แล้ว อินาริและกุมิโฮก็เข้าไปซ่อนในพุ่มไม้ที่อยู่แถวๆ โคนต้นไม้ที่เมอบิอุสซ่อนตัวอยู่อย่างเงียบๆ ส่วนชายหนุ่มก็เอากิ่งไม้มาติดไว้กับตัวเขาเพื่อพรางตา

ปัง!!! ปัง!!! ปัง!!! ปัง!!! ปัง!!!

300 (คริตีคอลลจากความสามารถ)

เมอบิอุสเริ่มจะปลงในความมั่นใจของตัวเอง ขนาดว่ามีกล้องเล็งที่ดีขนาดนี้เขายังต้องยิงถึง 5 นัดกว่าจะโดนเป้าหมาย แล้วยิงโดนเพราะความสามารถ lucky shot อีก เสียงปืนและการบาดเจ็บของคนป่าคนหนึ่ง ส่งผลให้พวกมันร้องอูบะอูบะกันยกใหญ่ ก่อนจะมีพวกคนป่า 5 ตัวเดินมาทางต้นเสียงเพื่อดูว่าใครเป็นคนยิงเพื่อนมัน ซึ่งเข้าแผนของอินาริพอดี

ไม่นานพวกมันก็เดินมาถึงต้นไม้ที่ทุกคนซ่อนอยู่ เหมือนพวกมันจะมีประสาทสัมผัสที่ดีพอสมควรเพราะพวกมันรู้ว่าแถวๆ นี้มีอะไรผิดปกติแน่ จึงระวังตัวแฉด้วยการหันหลังติดกันเพื่อจะได้ไม่มีจุดบอด

‘หัตถ์แห่งเมอบิอุส หลุมขาว กระสุนหนึ่งนัด’

เมอบิอุสปล่อยกระสุนนัดหนึ่งขึ้นฟ้าให้วิถีโค้งของมันตกลงห่างจากต้นไม้ที่เขาอยู่ประมาณ 3 เมตร ซึ่งพวกคนป่าก็ตรงเข้าไปยังจุดตกของกระสุนนัดนั้นทันที ทำให้โอกาสของจิ้งจอกทั้งสองมาถึง

พวกเธอใช้ทางแหว่งโคนป่าจากด้านหลังอย่างเงียบๆ โดยเน้นไปยังส่วนที่ทำให้ตายทันที แล้วก็สับดัดให้ศพตกห่างออกไปอีกนิดหน่อย ทาง

ด้านหัวหน้าคนป่าเมื่อเห็นว่าพวกที่ส่งไปไม่ยอมออกมาสักทีก็ส่งคนป่ากลุ่มใหม่เข้ามาอีก คราวนี้ส่งเข้ามาถึง 20 ตัวกระจายกำลังกันค้นทุกซอกทุกมุมของชายป่าที่พวกของเมอบิอุสซ่อนอยู่ พวกมันค่อยๆ เดินมาข้างหน้าแล้วเอาหอกไม้ทิ่มใส่พุ่มไม้ทุกอันที่อยู่ระหว่างทางของมันด้วย

(เดี๋ยวพวกมันมาใกล้ๆ พวกเราฟังสวนเข้าไปในหมู่บ้านพวกมัน แล้วมิโฮเฝ้าป่าเลยนะ)

เมอบิอุสบอกแผนการแล้วเรียกเอาระเบิดมือออกมาจำนวนหนึ่งอย่างเงียบๆ พร้อมๆ กับใช้ *gratita* ที่สามารถเปลี่ยนแรงดึงดูดได้เพื่อให้ตัวเขาเบาลง

คนป่า 20 คนนั้นก็ค่อยๆ รุกคืบมาเรื่อยๆ โดยไม่รู้ชะตากรรมของตัวเอง เมื่อหอกของคนป่าคนนี้ได้เกือบจะแทงลงในพุ่มไม้ที่แม่จิ้งจอกซ่อนอยู่ ภูมิโฮและอินาริกิพุ่งออกจากพุ่มไม้ไปทางหมู่บ้านของพวกมันทันที เมอบิอุสที่ตัวเบาลงจากความสามารถของเขาก็อยนระเบิดมือใส่คนป่าที่ได้ต้นไม้มาก่อนจะติดตัวกับกิ่งไม้ที่เขาแอบอยู่พุ่งตามสอจิ้งจอกไปอย่างรวดเร็ว

เมื่อภูมิโฮเห็นว่าเมอบิอุสพุ่งตามมาแล้วเธอก็ปล่อยไฟใส่ป่าที่พื้นป่าแต่มีใบไม้แห้งเต็มไปหมด ทำให้เกิดทะเลเพลิงกลืนร่างคนป่า 20 คนนั้นไป

ชายหนุ่มสไลด์ลงพื้นตรงหน้าหมู่บ้านของพวกมันด้วยความเร็วสูงจนเกือบล้มหน้าทิ่ม ดิที่อินาริเห็นก่อนจึงใช้หางของเธอม้วนตัวเขาเอาไว้ได้ทันแต่นั้นทำให้พวกเขากลายเป็นจุดสนใจของศัตรูจำนวนมากตรงหน้า หัวหน้าคนป่าตะโกนสั่งให้ลูกน้องที่เหลืออยู่ทั้งหมดโจมตีใส่ผู้บุกรุกทันที

“อูมบ้า!!!”

(ระวังตัวกันด้วยนะทั้งสองคน)

เมอบิอุสส่งกระแสจิตบอกจิ้งจอกทั้งสอง แล้วเรียกเอาปืนทอมสันที่ใส่กระสุนแบบแรงกว่าปกติออกมาสาธิตใส่กลุ่มคนป่าที่วิ่งเข้ามาทันที

(ได้จ้ะ เมอบิอุส)

ภูมิโฮที่ถนัดด้านการใช้เวทก็ปล่อยลูกไฟแบบกระจายชุดใหญ่เข้าใส่

กลุ่มคนป่า จากนั้นก็วิ่งไปปล่อยลูกไฟไปเพื่อสร้างความสับสน ด้วยฝีมือ
ของสัตว์ป่าแล้ว ทำให้ไม่มีคนป่าคนไหนเลยที่สามารถไล่ตามเธอได้ทัน

ฉีก!!

(เมอบิอุสแหละที่ต้องระวัง)

อินริที่เน้นการใช้เวทรักษาและสนับสนุน ก็ใช้ทางแทงใส่คนป่าที่วิ่ง
ออกมาจากทะเลเพลิงที่ด้านหลังอย่างง่ายดาย แม้ว่าเธอกำลังนั่งหันหลังให้
มันอยู่ก็ตาม ทำให้เมอบิอุสอดสงสัยไม่ได้ว่า หรือแม้จิ้งจอกจะถนัดใช้ทาง
แทงมากกว่ากันแน่ ด้านหัวหน้าคนป่าที่เห็นว่าลูกน้องของตัวเองไม่
สามารถทำอะไรคนกลุ่มนี้ได้เลยก็โมโหจัด แล้ววิ่งเข้ามาหมายจะจัดการผู้
บุกรุกด้วยตัวเอง

‘ท่านได้พบหัวหน้าเผ่าคนป่ากินคนระดับ 40 1 ตัวค่ะ’

เมื่อสิ้นเสียงประกาศเตือน อินริก็ทำท่าว่าจะพุ่งไปสู่กับหัวหน้าเผ่า
คนป่า แต่เมอบิอุสกางมือขึ้นห้ามเอาไว้ซะก่อน

(อินริครับ ให้ผมเป็นคนจัดการมันเถอะครับ)

ชายหนุ่มที่รู้สึกว่าคุณเองเอาเปรียบจิ้งจอกสาวทั้งสองมากเกินไปใน
ตอนหมู่บ้านเอริเซ คิดว่าต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อชดเชย นอกจากนั้นเขายัง
อยากรู้ด้วยว่าตอนนี้ตัวเขานั้นแข็งแกร่งขึ้นมากแค่ไหน เพราะหลังจากที่เขา
ได้อาชีพือบินอวกาศเขาก็แทบไม่มีโอกาสได้ลงต่อสู้เลย

(ได้สิ ถ้านั้นอินริจะคอยระวังหลังให้เองนะ)

อินริพยักหน้าถี่ๆ เธอรู้สึกดีที่ชายหนุ่มอยากสู้ด้วยตัวเอง
เนื่องจากเขาจะได้เก่งขึ้นเร็วๆ และสามารถทำตามจุดหมายของเขาได้ แม้
จิ้งจอกจึงหันไปจัดการคนป่าที่อาจจะเข้ามากวต้อนที่เมอบิอุสกำลังสู้อยู่
ทันที หัวหน้าคนป่าที่สัมผัสได้ว่า มนุษย์คนเดียวของกลุ่มนี้เป็นคนที่
กระจอกที่สุด มันก็ยิ้มเยาะเมอบิอุสก่อนจะเร่งความเร็วในการวิ่ง

“แฮม ดูถูกกันแบบนี้ก็แย่สิครับ”

เมอบิอุสเห็นรอยยิ้มเยาะของหัวหน้าคนป่าก็ยิ้มออกมาน้อยๆ ก่อน

จะเก็บหอมมันที่กระสุนหมดแล้วเข้าไป และเอาปืนไรเฟิลจุดใจของแมงมุม
ม่วงออกมาแทน จากนั้นก็สอดกระสุนใส่คนปาร่างยักษ์ตรงหน้าไม่ยั้ง

ปังปังปัง!!!

70 x 4

105 x 3 (คริติคอลจากความสามารถ)

ปืนของแมงมุมม่วงนั้นแรงกว่าทอมสันอยู่เกือบ ๆ 2 เท่า แต่วามัน
สามารถบรรจุกระสุนได้แค่ 31 นัดเท่านั้น และยังยิงยากกว่าจากแรงถีบ
ของปืนที่มากกว่า แต่การที่เมอบีอุสเรียกออกมาใช้นั้นเพราะเขาต้องการ
คันเวลาให้ทอมสันบรรจุกระสุนเสร็จนั่นเอง

“อะว้าก”

หัวหน้าคนป่าตะโกนขึ้นเสียงดังขณะที่วิ่งเข้ามาใกล้ศัตรูของมัน แม้
การโดนยิงเมื่อก็จะทำให้มันชะงักบ้าง แต่เมื่อมันเห็นเลือดของตัวเองเต็มไป
หมด ก็เกิดความบ้าคลั่งมากกว่าเดิม มันหวดกระบองหนามอันใหญ่ในมือ
เข้าใส่ศัตรูตรงหน้าจนเกิดเสียงหวีดหวีดดังน่ากลัว

ชายหนุ่มที่ตัวเบาลงด้วยเวทมนตร์เฉพาะตัวคิดว่าเขาน่าจะหลบการ
โจมตีตรงหน้าได้แน่นอน แต่แทนที่เขาจะหลบไปด้านข้างหรือด้านหลัง
กลับก้มตัวต่ำแล้วพุ่งเข้าหาขาข้างหนึ่งของหัวหน้าคนป่านั้น แล้วกระโดดขึ้น
เหยียบหัวเข่าขนาดใหญ่ที่อยู่พร้อม ๆ กับใช้เวทมนตร์เดิมเพื่อเปลี่ยน
ทิศทางแรงดึงดูด อันเป็นเหตุให้เขาสามารถเดินไปมาบนตัวของคนป่า
ตัวใหญ่ได้เหมือนกับพื้นราบ

ปืนในมือถูกเปลี่ยนเป็นปืนพกคู่เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในพริบตา
จากนั้นเขาก็วิ่งไปตามตัวคนป่าโดยที่ทั้งสองมือก็ยังกระสุนไม่หยุด จน
เมื่อวิ่งไปถึงส่วนหัวของคนป่าเขาก็จ่อยิงกระสุนนัดสุดท้ายของปืนพกสีขาว
เข้าที่หลังหัวของคนป่าด้วยความสามารถพิเศษของเขา

Gravity Shot – Heavy

1,000 (คริติคอลจากการโจมตีจุดตาย)

เมอบิอุสทำให้กระสุนปืนเมื่อพุ่งออกจากปากกระบอกปืนแล้วมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น 5 เท่า ทำให้ความแรงของกระสุนปืนมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อหัวหน้าคนป่าโดนยิงด้วยกระสุนที่แรงขนาดนี้ทำให้มันหัวทิ่มดินทันที แต่มอนสเตอร์ระดับนี้การโจมตีเท่านี้ยังไม่อาจจะฆ่ามันได้ เขาจึงใช้เวทมนตร์วากาออกมาอีกครั้ง

Grativa

วงเวทมนตร์สีดำจางๆ ปรากฏขึ้นบนพื้นใต้ร่างของหัวหน้าคนป่า ที่ทำหน้าที่เพิ่มน้ำหนักให้กับของที่อยู๋ภายในนั้น แน่แน่นอนว่าถึงคนป่าจะมีกำลังมากสักแค่ไหน แต่หากกำลังมีนจากโดนโจมตีเข้าที่หัว แล้วยังเจอน้ำหนักของตัวเองที่รวมกับชายหนุ่มที่ยืนอยู่ด้านหลังอีกก็ไม่อาจจะขึ้นยืนได้ ส่วนชายหนุ่มก็เรียกเอาปืนทอมสันของเขาออกมาเพื่อส่งให้หัวหน้าคนป่าไปสบายทันที

ปังปังปัง!!!

70 x 151 (คริติคอลจากการโจมตีจุดตายค่ะ)

‘ยินดีด้วยค่ะ คุณกำจัดหัวหน้าคนป่ากินคนสำเร็จแล้วค่ะ’

เมื่อเมอบิอุสจัดการหัวหน้าคนป่าเสร็จ เขาก็เห็นว่าจิ้งจอกสาวทั้งสองจัดการลูกน้องคนป่าหมดนานแล้ว ของที่ได้จากการล้างบางคนป่ากินคนมีแต่พวกอาวุธหอกกระบี่ 3-4 จำนวน 10 กว่าเล่ม น้ำยาเพิ่มพลังขนาดกลางนิดหน่อย เงินรวมๆ แล้วได้ประมาณ 50,000 เรียว แต่อย่างน้อยหัวหน้าคนป่าก็ให้หนังสือความสามารถการสกัดและถลุงแร่พื้นฐานที่เมอบิอุสกำลังอยากได้พอดี ทำให้คิดว่าวันนี้ความยุติธรรมของระบบเหมือนจะเข้าข้างเขา เพราะอะไรก็ดูราบรื่นไปหมด